

[Handelsministeren.]

træder uovervindelige Hindringer for Forevisning af en Veksel eller for Optagelse af en Protest indenfor de i Lovforslaget foreskrevne Frister. Bestemmelserne i § 54 afviger ret betydeligt fra Forskrifterne i gældende Veksellovs § 92. De nye Forskrifter har imidlertid været prøvet i Praksis, bl. a. i Østrig under Verdenskrigen, og har dér vist sig at være særdeles fortræffelige.

Kapitel VIII om Intervention medfører en Række Smaaændringer fra hidtil gældende Lov. Jeg skal herom henvise til Lovforslagets Bestemmelser og til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Kapitel IX om Vekselduplikater og Vekselkopier er i det væsentlige stemmende med den gældende Veksellovs Forskrifter. Jeg skal dog fremhæve Bestemmelsen i § 68, 3die Stykke, der tilsigter saa vidt muligt at lægge Hindringer i Vejen for bedrageriske Handlinger ved Endossement saavel af Kopier som af Originalvekselen.

Kapitel X indeholder Bestemmelser om Forandringer i Vekselen, der ganske stemmer med dansk Ret.

Kapitel XI indeholder Forskrifter om Vekselsens Forældelse. Jeg skal her særlig henlede Opmærksomheden paa Bestemmelserne i § 71, der indeholder Forskrifter om de Maader, paa hvilke Vekselsforældelsen kan afbrydes. Særlig skal jeg gøre opmærksom paa Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke, hvori der foreskrives, at man bevarer sin Vekselret, selv om Foretagelsen af de Handlinger, der er nødvendige til Afbrydelse af Forældelsen, umuliggøres som Følge af uovervindelige Hindringer, naar Afbrydelsen sker inden en Maaned efter Hindringens Ophør, og herved er Forskrifterne i Lov Nr. 124 af 7. Maj 1915 altsaa bevaret.

I Kapitel XII, der indeholder en Række almindelige Bestemmelser, finder jeg kun Anledning til at gøre opmærksom paa, at Grundlovsdagen foreslaas ligestillet med lovbestemte Helligdage, for saa vidt angaar Foretagelsen af vekselretlige Handlinger.

Lovforslagets anden Afdeling indeholder Forskrifter om den egne Veksel. Disse Forskrifter stemmer i det væsentlige med gældende Veksellovs Regler. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at medens man efter gældende Veksellov behandler den trukne egne Veksel som en egen Veksel, bliver efter Lovforslaget den trukne egne Veksel at behandle som en almindelig trukken Veksel.

Lovforslagets tredie Afdeling handler om Forholdet til udenlandsk Lov og bygger

paa Bestemmelserne i Konventionen om visse Lovkonflikter indenfor Vekselrettens Omraade. Der gives en Række Forskrifter af international privatretlig Karakter, som paa visse Punkter stemmer med Forskriften i den gældende Veksellovs §§ 84—86, men som paa en Række Omraader afviger fra disse Regler. Jeg skal i denne Henseende indskrænke mig til at henvise til Lovforslagets Bestemmelser og til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Lovforslagets fjerde Afdeling, der indeholder en Række Bestemmelser om Optagelse af Vekselprotest, finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa, idet disse i det væsentlige stemmer med de Regler, som nu er gældende.

Med Hensyn til Checklovforslaget skal jeg bemærke, at det i ret vid Udstrækning afviger fra den gældende Checklov af 23. April 1897. Det fremtræder som et helt selvstændigt Lovforslag, indeholdende alle Bestemmelser, som det maa anses for nødvendigt at give for Anvendelsen af Checks, og er allerede herved i Modsætning til den gældende Checklov, der for de fleste Bestemmelers Vedkommende henviser til Veksellovens Regler og overlader det til Retsanvendelsen at fastsætte, hvilke af disse der vil være at overføre paa Checks. Dette Forhold er altsaa nu ændret ved det foreliggende Checklovforslag.

Lovforslagets Kapitel I indeholder Bestemmelser om Checkens Udstedelse og Form. Jeg skal her særlig fremhæve, at det i § 3 foreslaas, at Checks for Fremtiden kun kan trækkes paa Banker og Sparekasser og dermed ligestillede. Der er herved sket en Ændring i Forhold til gældende Lov, men neppe nogen Ændring i Forhold til gældende Praksis, idet man i det store og hele her i Landet hidtil kun har trukket paa Banker og Sparekasser, selv om Checkloven aabnede Adgang til at trække Checks paa alle og enhver. Efter Lovforslaget, som her foreligger, vil en Check, der bliver trukket paa andre end Banker og Sparekasser og dermed ligestillede, ikke kunne behandles som Check, den vil være at betragte som en Anvisning, med andre Ord, den taber sin Gyldighed som Check.

I § 4 foreskrives, at Udstederen af en Check hos den Bank, paa hvilken han trækker sin Check, skal have Midler til Raadighed, over hvilke han ifølge en udtrykkelig eller stiltiende Aftale er berettiget til at disponere ved Checks. En saadan Bestemmelse findes heller ikke i den gældende Checklov, men er naturligvis gældende i Praksis her i Landet. Med Hensyn til disse